

Воляннюк О.

*Тернопільський національний економічний університет***ЛОКАЛЬНИЙ СТАНДАРТ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ВИРОБНИЦТВА І РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ**

Здійснення судово-бухгалтерської експертизи виробництва і реалізації товарів, продукції, робіт та послуг проводиться на основі попередньо сформованого локального стандарту експертного дослідження, який включає: 1) об'єкти судово-бухгалтерської експертизи виробництва і реалізації товарів, продукції: встановлення достовірності обсягів виробництва конкретних товарів і видів продукції; підтвердження достовірності обсягів реалізації товарів, продукції, робіт та послуг; обґрунтованість витрат виробництва за елементами; витрати на реалізацію товарів, продукції, робіт та послуг; калькуляція собівартості продукції; стан збереження продукції при транспортуванні; первинні документи на оприбуткування і реалізацію продукції; бухгалтерський облік і звітність підприємства, а також виявлені ревізією чи слідством неоприбутковані обсяги товарів, продукції; збитки; понаднормативне списання природних втрат, їх обґрунтованість і безпосередня або часткова відповідальність конкретних осіб; 2) джерела інформації судово-бухгалтерської експертизи виробництва і реалізації продукції: законодавчі акти про підприємства і підприємництво, нормативні акти з виробництва і реалізації товарів, продукції, робіт та послуг, нормативно-методична документація з бухгалтерського обліку і звітності, первинні документи з обліку виробництва та реалізації товарів, продукції, робіт та послуг, реєстри аналітичного і синтетичного обліку, звітність підприємства, акти ревізій та перевірок, інформація правоохоронних органів щодо розслідуваної справи; 3) методичні прийоми експертного дослідження виробництва і реалізації товарів, продукції, робіт та послуг: розрахунково-аналітичні (економічний аналіз, статистичні розрахунки, аналітичні розрахунки, економіко-математичні методи) та документальні (нормативно-правове регулювання, інформаційне моделювання, камеральні перевірки цін і стандартів, експертизи різних видів, дослідження документів, зокрема формальна, зустрічна, аналітична і логічна перевірка документів, взаємний контроль операцій і документів); 4) методичні прийоми узагальнення і реалізації результатів судово-бухгалтерської експертизи виробництва та реалізації товарів, продукції: групування результатів експертного дослідження: хронологічне, систематичне та комбіноване, аналітичне групування доказів, узагальнення результатів дослідження, систематизований виклад висновків, розробку профілактичних заходів, реалізацію результатів судово-бухгалтерської експертизи).

Як свідчить практика здійснення судово-бухгалтерських експертиз у сфері виробництва і реалізації сільськогосподарської продукції найбільш поширеними порушеннями є наступні: 1) розкрадання насінневого зерна та грошових коштів шляхом приписки посівних площ; 2) неповне оприбуткування зерна нового урожаю; 3) перевищення нормативів витрат пального, насіння і кормів; 4) реалізація продукції за цінами, нижчими договірних; 5) фальсифікація обсягів реалізації при готівкових розрахунках; 6) заниження обсягів валових доходів щодо реалізації продукції; 7) порушення методики

бухгалтерського та податкового обліку реалізації продукції, що зумовлює зниження обсягу оподаткування податком на прибуток і податком на додану вартість.

Література

1. Бруханський Р. Ф. Судово-бухгалтерська експертиза: навчальний посібник. / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 246 с.
2. Бруханський Р. Ф. Стратегічні пріоритети оптимізації контрольно-ревізійних процедур в АПК України / Р. Ф. Бруханський // Облік і контроль на підприємствах АПК: стан та перспективи розвитку: у 2 частинах. – Ч.1. – Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції 10-11 жовтня 2008. – К.: КНЕУ, 2008. – С. 28-30.
3. Бруханський Р. Ф. Особливості концепції дивідендної політики сільськогосподарських підприємств / Р. Ф. Бруханський // Наука молода. – Тернопіль : Економічна думка, 2003. – № 1. – С. 73-78.
4. Бруханський Р. Ф. Модернізація Державної податкової служби України: проблеми та перспективи / Р. Ф. Бруханський // Наука молода. – Тернопіль : Економічна думка, 2006. – № 5. – С. 93-99.

Радик С.

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СЛУЖБИ КОНТРОЛІНГУ В ОРГАНІЗАЦІЙНУ СТРУКТУРУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Введення служби контролінгу в організаційну структуру вітчизняних підприємств є принципово новим явищем, від грамотності реалізації якого залежатиме якість і ефективність роботи цієї служби. Вирішенню даного завдання повинен передувати моніторинг всіх відомих світовій практиці типів організаційних структур, дослідження їх переваг і недоліків, обґрунтування доцільності впровадження контролінгу в Україні. Вивчення організаційних структур різних типів доводить одноманітність порядку формування елементів організаційної структури, тобто вертикального розмежування. Відповідно, першочерговим завданням є розподіл підприємства на широкі сфери, що входить до компетенції менеджерів вищого рівня, а потім формування конкретних задач, яке доручається менеджерам середнього рівня. Послідовність дій керівництва підприємства в процесі проектування організаційної структури характерна загальними напрямками, які можуть поглиблюватися і конкретизуватися залежно від обраної організаційної структури, а також від особливостей, цілей і завдань конкретного підприємства: розмежування в розрізі сфер діяльності; співвідношення повноважень посад тощо. Однак, слід врахувати те, що основою будь-якої організаційної структури є плани підприємства, які переважно підлягають певним змінам. Ці зміни зумовлюють відповідну трансформацію організаційної структури підприємства. У зв'язку з цим процес зміни організаційної структури компанії доцільно розглядати як постійно діючий процес реорганізації. Керівництву підприємств необхідно регулярно оцінювати ступінь адекватності своїх організаційних структур і адаптувати їх відповідно до вимог внутрішніх і зовнішніх умов.

Розуміння контролінгу і впровадження його на підприємствах України неможливе без попереднього з'ясування його суті та значення у системі управління. Отримання інформації, що характеризує діяльність підприємства, а